

ה"ת 63492/09/19 - מדינת ישראל, באמצעות יאל"כ - להב 433, פרקליטות המדינה - המחלקה הכלכלית נגד משה דבש, שושנה דבש, יוסי דבש

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 63492-09-19 מדינת ישראל נ' דבש

ה"ת 49301-05-19 מדינת ישראל נ' דבש

ה"ת 63442-09-19 מדינת ישראל נ' דבש

לפני:

כבוד השופט גיא אבנון

מדינת ישראל

המבקשת:

באמצעות יאל"כ - להב 433

ובאמצעות פרקליטות המדינה - המחלקה הכלכלית

נגד

המשיבים:

1. משה דבש

2. שושנה דבש

3. יוסי דבש

צוער צחי טל, עו"ד ענבל לוי, רס"ר שירלי לוי,

מפקח עומרי יונה

עו"ד טל ליטן, עו"ד משה סוחמי

בשם המבקשת:

בשם המשיבים:

החלטה

לפניי בקשות להארכת תקופת החזקת תפוסים ובקשה נגדית להשבת תפוסים - רכוש בשווי עבירות הלבנת הון בגין עבירות שבעיקרן ניהול וארגון הימורים, קשירת קשר לפשע, הלבנת הון ועבירות מס.

1. המשיבים 1 ו-3, אב ובנו, חשודים מרכזיים בניהול המערכת העבריינית. המשיבה 2, רעייתו של המשיב 1 ואמו של המשיב 3, חשודה בעיקר בעבירות הלבנת הון והסתרת רווחי ההימורים, בכך שאפשרה לחלק מכספי ההימורים לעבור בחשבון הבנק שלה. עד כה ניתנו מספר החלטות בעניינם של המשיבים, בהן נקבעו קיומו של חשד סביר, היקף עבירות הלבנת הון ושווי התפוסים. בהחלטה מיום 31.12.19 קיבלתי חלקית את בקשת המדינה להארכת תוקף צווי התפיסה. בתמצית: לאחר בחינה מדוקדקת של התשתית הראייתית קבעתי כי המדינה העריכה בִּיתָר את שווי העבירות (6.2 מיליון ₪), והעמדתי את שווי על סך של 4.3 מיליון ₪. עוד קבעתי כי סיכויי החילוט לא עולים על מחצית משווי העבירות. שווי הרכוש התפוס נפל אמנם משווי העבירות, אך עלה על מחצית משווי העבירות, ומשכך הוריתי על השבת חלק מהרכוש. שני הצדדים עררו לבית המשפט המחוזי. ערר המשיבים נדחה ואילו ערר המדינה התקבל בנוגע להחלטה שהעמידה את סיכויי החילוט על מחצית משווי העבירות, וכפועל יוצא מכך הורה בית המשפט המחוזי על ביטול ההחלטה להשיב חלק מהרכוש למשיבים (ע"ח 9258-01-20, 14.2.20). בקשת רשות ערר שהגישו המשיבים נדחתה (בש"פ 1093/20, 14.2.20).

2. ביום 26.5.20 התקיים דיון בבקשה, אשר במסגרתו ולאחריו הגישה המבקשת דו"ח סודי עב כרס, דו"ח ריכוז נכסים, טבלת חישוב היקף עבירות נוספות (כאלו שלא הוצגו בדיונים קודמים) וחומרי חקירה גולמיים, בעיקר לביסוס

העבירות הנוספות ושווין. המסמכים אותם מצאתי רלוונטיים סומנו גא/1 - גא/28. לטענת עו"ד ענבל לוי, המטפלת בתיק מטעם המחלקה הכלכלית בפרקליטות המדינה, תיק החקירה מצוי על סף גיבוש סופי של כתבי חשדות (טיוטת כתב אישום), והתקבלה החלטה להגיש כנגד המשיבים כתב אישום בכפוף לשימוע. עו"ד לוי התחייבה בשם הפרקליטות לשלוח למשיבים הודעות לקראת שימוע עד יום 24.6.20. עוד טענה כי מבדיקה חוזרת שנערכה לחומרי החקירה שהוצגו לבית המשפט בדיון קודם (עובר להחלטה מיום 31.12.19), נמצא כי היקף העבירות אכן היה נמוך מהאופן בו הוערך על ידי המשטרה, כפי שקבע בית המשפט (סך של 4.3 מיליון ₪). ואולם בתקופה שחלפה מאז ביססה המבקשת לטענתה חשדות לביצוע עבירות נוספות על ידי המשיבים (מאותו הסוג - ניהול הימורים, הלבנת הון ועבירות נלוות) בהיקף של לפחות 2 מיליון ₪, משמע, שווי העבירות מגיע לשיטתה לסך של לפחות 6.3 מיליון ₪. לפיכך ביקשה להיעתר לבקשה, על רקע הפער המשמעותי בין שווי העבירות לשווי הרכוש התפוס, ולנוכח השלב המתקדם בו מצוי התיק, על סף שימוע.

3. ב"כ המשיבים לא כפרו בשלב זה בקיומו של חשד סביר (לאור החלטות קודמות), וביקשו כי בית המשפט יבחן האם נכון לנקודת הזמן הנוכחית ראוי להמשיך ולהחזיק ברכוש כהיקפו. לשיטתם, בית המשפט העליון בהחלטתו מיום 14.2.20 כיוון לבחינת שאלת המידתיות, באופן שאיננו יכול להיות מנותק מקיומה של תשתית ראייתית נדרשת. לטענתם, בחלוף 14 חודשים ממועד הפיכת החקירה לגלויה, יש להצביע על תשתית ראייתית בעלת עוצמה של ראיות לכאורה.

4. לאחר שנתתי דעתי לטיעוניהם של הצדדים (כפי שהובאו בדיון, שהרי אזכורם בהחלטה דנן מתמצת עד מאד), לדו"ח הסודי ולחומרי החקירה הרבים שהובאו לעיוני, מצאתי לקבוע כדלקמן:

א. בניגוד לטענת המשיבים, המבקשת לא נדרשת להצביע על תשתית ראייתית בעוצמה של ראיות לכאורה, אלא בעוצמה של חשד סביר מוגבר, בהינתן פרק הזמן בו נמשכת החקירה והעובדה כי הפרקליטות מצויה בשלבי סיום בדיקת החומרים וגיבוש עמדתה.

ב. נוסף על העבירות עליהן עמדתי בהחלטה קודמת (היקף של 4.3 מיליון ₪), המבקשת ביקשה להצביע על עבירות נוספות בהיקף של לפחות 2 מיליון ₪. לאחר שבחנתי בעיון את חומרי החקירה הגולמיים הרלוונטיים לעבירות הנוספות, מצאתי כי קיים קושי לכמת את שווי העבירות בעניינם של שלושה מהמרים, ודומני שהמבקשת העריכה בִּיְתֵר את שווי העבירות בעניינם (סומנו 11, 12, 16 בטבלה גא/3). לפיכך אני מעמיד את היקף העבירות הנוספות על לפחות 1.5 מיליון ₪. מכאן, שווי העבירות המיוחסות למשיבים איננו נופל מסך של כ- 5.8 מיליון ₪.

ג. הרכוש התפוס הוערך בטבלה מעודכנת (גא/2) בסך של 3,881,567 ₪ מהמשיבים 1-2 ובסך של 398,525 ₪ מהמשיב 3.

ד. תשתית הראיות נכון לעת הנוכחית, בהינתן ההתפתחויות עליהן הצביעה המבקשת, ובהינתן החלטות בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון, מצדיקה תפיסת רכוש לצורך אפשרות חילוט בשווי מלוא העבירות

המיוחסות למשיבים.

ה. שווי הרכוש נופל משמעותית משווי העבירות, ומכאן שראוי לאפשר המשך החזקתו. מסקנה זו מקבלת משנה תוקף על רקע השלב המתקדם בו מצוי ההליך, ולאור התחייבות המדינה כי עד יום 24.6.20 תישלחנה למשיבים הודעות לקראת שימוע בצירוף טיוטת כתב אישום.

5. לנוכח המקובץ לעיל, וכדי לאפשר המשך החזקת הרכוש התפוס גם בשלב השימוע, אני מורה על הארכת תקופת החזקת התפוסים למשך 180 ימים נוספים כמבוקש. על מנת לאחד את תקופות התפיסה בעניינם של המשיבים כולם, תחושב התקופה מיום 2.4.20 (המועד בו הסתיימה תקופת התפיסה בעניין המשיב 3).

ניתנה היום, ט"ו סיוון תש"פ, 07 יוני 2020, בהיעדר הצדדים ותישלח אליהם.

מסמכים חסויים שהגישה המבקשת יוחזרו לנציגיה במזכירות בית המשפט.

שני מסמכים שהוגשו על ידי ב"כ המשיבים יוחזרו להם במזכירות.